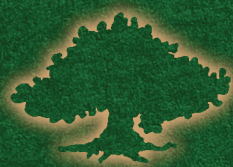

Willem
GLAUDEMANS

BOEK
van de
LEVENS
MISSIE

*Een weg naar
vervulling*

Willem Glaudemans

BOEK
VAN DE
LEVENSMISSIE

Een weg naar vervulling

AnkhHermes

Inhoudsopgave

Voorwoord	9
Deel 1 : HET LEVENSKOORD	13
Inleiding	15
1. De Koets	19
De passagier/ de ziel	20
De koetsier / de koning	23
De paarden / de talenten	27
Oefening: Visualisatie van de koets	31
2. De talenten	35
Talenten herkennen	35
Oefening: Wanneer weet je of iets een talent van je is?	40
Talenten als archetypen	42
Lijst van archetypische talenten	45
Oefening: Wat zijn mijn archetypische talenten?	47
Talenten ontmoeten vanuit de koning(in)	52
Oefening: Visualisatie, de ontmoeting met talenten	53
De drie koningsvragen	55
Oefening: De talentencirkel	59
Praktisch leven met je talenten	60
3. De koning	62
Het belang van de koningspositie	62
Oefening: Jouw koningschap	72
Oefening: Het versterken van de koningspositie	74
Een prinsje of prinsesje	76
Vaders en moeders	77

Oefening: Visualisatie voor het versterken van de koningspositie	85
4. De ziel	88
Aanwijzingen van de ziel	88
Het halletje	93
Oefening: Luisteren naar de ziel	95
Het symbool van het middelpunt	97
Meditatie voor het ervaren van het middelpunt van je koninkrijk	101
5. De levensmissie	103
Inleiding: Het grote weefwerk	103
Twee wegen naar de missie	106
De eerste weg	107
Oefening: Ontwaakmomenten	114
De tweede weg	116
De hiërarchie van talenten	119
Oefening: Jouw hiërarchie van talenten	126
Optelsom	128
Oefening: Het formuleren van je levensmissie	129
Enkele kwesties rond de levensmissie	133
Deel 2: HET PIJNKOORD / LEERKOORD	139
Inleiding	141
1. Levensthema's	146
Is een pijnstempel altijd op te lossen?	147
Dynamiek van tegendelen	148
Synthese	150
Vroege inprenting	152
Vergeving	153
Twee voorbeelden	155
Tot slot: Geen karma	157

Oefening: Levensthema's met hun overstijgend middelpunt	159
Beschrijving van een aantal levensthema's	165
2. Van levensthema's naar zielemissie	173
Oefening: Inzicht in je zielemissie	176
Deel 3: HET ZIELEKOORD	179
Inleiding	181
1. Zuivering	184
Beheer en meesterschap	184
Zuiveringen	185
Fysieke zuivering	186
Emotionele zuivering	187
Mentale zuivering	188
Zuivering van daden, woorden en intenties	188
Bereidheid	189
Tot slot	190
2. Talenten	192
Wondertalenten	192
Schoonmaken	194
Tot slot	196
3. Levensgebieden	197
Kleur en klank	197
Zeven gebieden	198
Oefening: Zielemissies	200
Tot slot	203

Deel 4: HET GROEPSKOORD	205
Inleiding	207
1. Je zielengroep	211
Deel van een groter geheel	211
All in the family	212
Herkennen van je zielengroepsgenoten	213
Hulp vanuit de lichtsferen	214
Oefening: Wie ervaar je als je zielengroepsgenoten?	215
Tot slot	216
2. Zielengroepsmissie	218
Gezamenlijke opdracht	218
Binnen de familie	220
Tot slot	221
Oefening: Vragen bij de zielengroepsmissie	222
Nawoord	223
APPENDICES	227
Literatuur	229
Dankwoord	231
De Biblos-serie	233
Aankondigingen	235
Over de auteur	237

Deel 1

HET LEVENSKOORD

Inleiding

In dit deel over het *levenskoord* beschrijven we de concrete opdracht van de ziel, wat zij hier op aarde komt bijdragen aan het grote geheel. Zo'n specifieke missie moet worden uitgevoerd, en daarom kijken we eerst naar de talenten waarmee dat gebeurt en gaan vandaar stap voor stap naar de levensmissie. We onderzoeken wat jouw talenten kunnen zijn, we kijken hoe die optimaal kunnen samenwerken, en zien daaruit de richting van je missie verschijnen. Want talenten en missie hangen uiteraard samen: je hebt precies die talenten meegekregen om jouw specifieke missie te vervullen. Anders zou het een wat wrede aangelegenheid zijn: wel een missie maar niet de benodigde talenten. Zo zit een liefdevol universum volgens mij niet in elkaar. We beginnen dus bij je talenten en destilleren daaruit inzicht in de richting van je missie. We onderzoeken wat talenten eigenlijk zijn, hoe je die kunt opsporen, we kijken naar wie de talenten leiding geeft, en wat de kenmerken van een levensmissie zijn, zodat je weet hoe je die kunt formuleren en waar je uiteindelijk JA tegen zegt.

Het uitgangspunt is dat iedereen die hier op aarde komt een levensmissie heeft, iets komt bijdragen aan het grote geheel. Niemand is hier voor niets, of zomaar toevallig. Ieder heeft iets specifieks te volbrengen, een taak of opdracht, en dat heeft steeds te maken met een vorm van liefde en dienstbaarheid. Uiteindelijk gaat het erom dat ieder op zijn eigen unieke wijze zijn diepste vreugde vindt en die deelt, en zijn plaats inneemt in het grote

weefwerk. Daarom heeft ieder de benodigde unieke combinatie van talenten meegekregen, een set talenten speciaal voor jou die ervoor zorgt dat jij je specifieke missie kunt vervullen. Is je missie bijvoorbeeld om via muziek schoonheid in de wereld te brengen, dan zul je een muzikaal en een esthetisch talent met je meebrengen. Is het je missie om mensen te inspireren en te enthousiasmeren en met hen samen te werken, dan draag je ongetwijfeld een leiderstalent met je mee.

Een missie of opdracht klinkt misschien zwaar en absoluut, maar het gaat om iets dat je met vreugde doet, waarin jij geluk en vervulling kunt vinden. En 'absoluut' is het ook niet, het is dynamisch, het groeit mee met je bewustzijn, het groeit mee met je leven en je inzichten, zoals een boom groeit. De ervaring is dat hoe meer jij op je echte pad bent, hoe meer je moeiteloos je missie vervult, des te meer die zich aan je zal openbaren. Als je leeft naar het inzicht dat je hebt gekregen, krijg je meer inzicht, en als je weer leeft naar dat inzicht, krijg je weer meer inzicht, en dit steeds zo verder. Dat is wat je leven zin geeft. Zo groeit het verder.

Er zit wijsheid in het feit dat je niet verder kunt kijken dan tot aan de horizon. Je ziet je pad, maar niet waar het allemaal toe kan leiden. Gelukkig maar. Als je namelijk alles van tevoren zou weten, zou je vermoedelijk feestelijk bedanken voor de eer, en zeggen: 'zoek maar iemand anders, mij is dit te veel. Dit kan ik nooit!' Het zou betekenen dat je zou terugdeinzen voor je eigen grootheid. Daarom kun je alleen de richting zien en de eerstvolgende stappen. En daarom zie je steeds iets meer als je de volgende en de volgende stappen zet.

Het doen van je missie heeft inderdaad iets moeiteloos, je hebt de wind in de rug, wat niet wil zeggen dat je geen hobbels meer tegenkomt. Maar hobbels deren je niet, het zijn geen struikelblokken meer nu er een weten en een stuwkracht in je is gekomen. Als jij niet in de weg staat ontrolt het zich met vreugde vanzelf. Dit betekent dat je niet tegen de stroom op vaart, maar je laat meevoeren door de stroom van het leven. Het leven reikt je dingen aan, geeft je een zetje in de goede richting. Maar je kunt je verzetten en denken dat je precies de andere kant op moet. Wanneer jij je eenmaal hebt overgegeven aan de stroom van het leven, zal alles veel makkelijker en vloeiender gaan, vanzelfsprekender, spelenderwijs. De meeste energie gaat zitten in tegen de stroom op roeien. Het leven is liefdevol en ondersteunt jou graag in het volbrengen van je missie. Het draagt je, mits jij je *laat* dragen.

Het is ook goed om niet te zwaar te gaan tillen aan die term 'missie'. Het gaat niet om 'prestatie', het gaat niet om 'ambitie', het gaat zeker niet om 'perfectie'. Het gaat ook niet om de omvang van de opdracht, groot of klein, of je daarin vergelijken met anderen. Dat zijn allemaal ideeën van ons ego, dat ermee aan de haal gaat en er meteen druk op legt. Het is vreugdevolle dienstbaarheid aan iets groters dan jijzelf. Het is vrijheid en ego-loosheid. En daarin vindt het vanzelf zijn volmaaktheid. Het is heel gewoon je plek innemen en doen waarvoor je gekomen bent, omdat niemand anders dat voor jou kan doen. Je vindt jouw schat en geeft die precies aan die mensen voor wie hij bestemd is. En die komen vanzelf op je af, op het moment dat jij er klaar voor bent en je zichtbaar maakt.

*Je hebt anderen nodig om je missie te vervullen,
omdat je die altijd vóór anderen vervult en
nooit voor jezelf alleen. Je leeft en geeft je
missie opdat je die zelf ontvangt.*

1. De koets

Levensmissie en talenten hangen sterk samen, zagen we, maar tussen deze twee niveaus zit nog een niveau, een onmisbaar niveau. Dat is de verbinding, de schakel daartussen, degene die de bestemming kent en de talenten aanstuurt en zo de missie van de ziel vooruithelpt. Deze sturende instantie noemen we de koning of koningin. Er zijn dus drie niveaus: de ziel, de koning(in) en de talenten. Je kunt ook zeggen: visie, bestuur en uitvoering. We kunnen dit in het beeld vangen van een koets, met passagier, koetsier en paarden. We hanteren deze metafoor naast het beeld van het innerlijke koninkrijk.

De ziel is de passagier die weet waarnaar ze onderweg is en wat haar missie in deze incarnatie is. Zij heeft visie, uitzicht op de bestemming, en houdt de koers in de gaten. De koning, of de koningin, zit als koetsier op de bok (en dus niet *in* de koets), luistert naar de aanwijzingen van de ziel over de richting en bestemming van de tocht en stuurt zo de paarden aan. De talenten, ten slotte, zijn de paarden die voor de koets staan en de energie leveren om de missie concreet vorm te geven, zodat de koets op hun kracht z'n bestemming kan bereiken. Zij maken ieder door hun specifieke gaven de missie zichtbaar in deze wereld. Ze voeren die uit onder leiding van de koning of de koningin (in het vervolg spreken we van koning, maar daarmee wil niets gezegd zijn over het geslacht van de koetsier).

De koning is dus de scharnier tussen ziel en talenten. Wanneer hij in contact staat met de ziel, de passagier, dan weet hij precies hoe de paarden aangestuurd moeten worden, wie wat op een bepaald moment moet doen, hoe sterk een paard moet trekken, waar er een afslag genomen moet worden, enzovoorts. Maar vaak wordt er niet goed geluisterd, ontbreekt het aan deze innerlijke leiding, en raken de paarden van de route af, gooien letterlijk de kont tegen de krib, en hollen maar voort zonder richting of doel, of stoppen er helemaal mee. Geen van deze drie niveaus kan worden gemist. Maar alleen op dit tweede niveau kan er echt iets misgaan.

We gaan nu deze drie niveaus afzonderlijk langs, eerst algemeen en dan nogmaals, in omgekeerde volgorde te beginnen bij de talenten, concreet en uitgebreid.

De koets:

passagier – ziel – visie / bestemming
koetsier – koning(in) – bestuur
paarden – talenten – uitvoering

De koets zelf kunnen we als ons fysieke voertuig, het lichaam, zien.

De passagier / de ziel

Wat is de ziel? Het is wat jij je centrum kunt noemen, je middelpunt, je stille straling, datgene waar het letterlijk om draait. Je kunt haar zien als de essentie van wie jij bent, datgene in jou dat eeuwig is en als schepping van God, het Al-Ene, nog steeds deelheeft aan de schepping. De ziel is het antwoord op de vraag: hoe ziet God mij? Als je een beeld wilt, dan zou je haar kunnen zien als een heel

fijnzinnig en subtiel energiepatroon dat volstrekt uniek is, met eigen kleur en straling, trilling, toon en puls, drager van oneindig veel goddelijke en menselijke informatie. Een bron van licht en kracht, en daarin is ze een beeltenis van het universele Licht. Ze is wat het meest levend en werkelijk is in jou, je kunt het ook je ware Zelf noemen. Je kunt haar voelen als datgene wat jou zachtmoedig maar duidelijk aanstuurt, steunt en richting geeft, en een duidelijke bedoeling met je leven heeft.

Uit pure liefde dompelt de ziel zich telkens weer onder in de wereld van de stoffelijkheid om daar bepaalde delen van zichzelf te manifesteren, zichzelf in haar veelkleurigheid te delen. Elke incarnatie is een daad van liefde van de ziel voor God en het grote geheel van de schepping, waaraan zij iets van zichzelf toevoegt. Elk van haar aardse levens maakt deel uit van haar totale schepping. Op haar reis door tijden en eeuwigheden heen wil ze steeds opnieuw de schittering van haar zuivere energiepatroon in de wereld laten uitstralen en zo een positieve bijdrage leveren aan de ontwikkeling van het bewustzijn van liefde op aarde.

Dit zijn maar woorden, die de grootheid van de ziel en haar bedoeling niet kunnen vatten.

En je hoeft evenmin in het bestaan van de ziel, of zelfs van God, de Bron, het Al-Ene, te geloven om verder te kunnen gaan met de koets. Toch herkennen we zielekwaliteit wanneer we die in mensen ontmoeten. Er zijn mensen door wier ogen de ziel heen straalt. Hun persoonlijkheid is doordrenkt van een zachte, zichtbare zielekracht, een duidelijke liefdevolle passie. Dit zijn meestal inspirerende mensen, mensen die blijkbaar een zin en richting in hun leven gevonden hebben en die samenleven met hun ziel.

En je kunt het in je eigen leven herkennen aan de dingen die je met plezier en enthousiasme doet, op de momenten wanneer je ego-persoonlijkheid niet meespeelt. De ziel is de straling die door onze persoonlijkheid heen naar buiten komt, het licht dat uit ons schijnt en dat door anderen kan worden herkend. Meestal moeten we van hen horen dat ze zoiets in ons hebben opgemerkt.

Ook zelf dragen we vanbinnen een archetypisch beeld met ons mee van ons middelpunt, onze ziel. Vaak ligt het diep verborgen, maar het kan gemakkelijk worden opgeroepen. Meestal doet het zich voor in de vorm van een oeroud symbool, zoals een bron, een licht, een kristal, een boom, bloem of dier, een stralende kleur, een parel of juweel. De graal is zo'n symbool uit de Arthur-mythologie, het altaar of het lam in de christelijke, de zielevogel in de indianencultuur. Wanneer we ons persoonlijke symbool eenmaal gevonden hebben, kunnen we er steeds naar terugkeren en kan het ons helpen verbinding te houden met onze passagier. (Zie de meditatie van het middelpunt, hierna p. 101.)

Wanneer de ziel indaalt voor een nieuwe incarnatie heeft zij met de lichtmeesters die haar begeleiden, afgesproken wat ditmaal haar opdracht zal zijn, die in haar grotere zielegeschiedenis past. Er zijn de juiste omstandigheden voor de fysieke geboorte gezocht.* Zij trekt de passende talenten naar zich toe en trekt die als gewaden aan (dit is een oud gnostisch beeld). En ze heeft daarbij ook een lichaam en een persoonlijkheid nodig als focus en com-

---

* Zie voor een beschrijving van het moment van incarnatie mijn *Boek van het Eeuwige Leven*, p. 118-125, en ook *Reis van de Ziel*, Utrecht 2014.

municatiepunt in deze wereld. Het lichaam kun je zien als het eigenlijke fysieke rijtuig met wielen. Zonder de geïntegreerde persoonlijkheid als instrument (de koning) en de talenten als uitingsvormen, kan de ziel hier in het stoffelijke universum weinig uitrichten. De ziel straalt door de gekleurde vensters van haar verschillende talenten haar licht veelkleurig naar buiten. Daaraan wordt zij gekend, en daardoor wordt haar missie concreet werkzaam in de wereld. En zo leren we zelf onze eigen ziel het beste kennen door wat er van ons uitgaat, doordat we van onze innerlijke rijkdom *geven*. Daarin zien we pas werkelijk wat we ontvangen hebben, en wie we werkelijk *zijn*.

Je neemt op je reis je bestemming mee, dus hoe kun je ooit verdwalen?

De koetsier / de koning

De koning is de vertegenwoordiger van de ziel, en samen met de talenten de uitvoerder van haar missie. De koetsier is je persoonlijkheid, het bewuste ik in jou, datgene wat jouw leven vormgeeft en bestuurt, wat de beslissingen neemt en de keuzes maakt. Dat is niet hetzelfde als het ego, dat je het afgescheiden zelf zou kunnen noemen, dat denkt dat het op z'n eentje kan bestaan. Het ego kun je zien als een stem in je binnenwereld die jou boodschappen geeft van angst, eigenbelang en afzondering.* En als koning(in) heb je steeds de keuze ook naar een andere stem te luisteren, die van liefde, gemeenschappelijkheid

---

* Wie meer wil weten wat er onder ego kan worden verstaan en hoe het werkt, kan terecht in mijn boek: *Ingangen tot Een cursus in wonderen*, Utrecht 2013, hoofdstuk 2.

en verbinding. Degene die zo'n keuze maakt, de koetsier, dat ben jij, de held van jouw leven die zijn missieweg gaat. Jij bent onmisbaar als schakel tussen de passagier en de paarden, je zit op de bok met de teugels van je leven in je handen, en als het goed is luister je 'naar achteren', naar de zachte aanwijzingen van je ziel. Wanneer je dat doet, kun je de paarden bewust aansturen; dan werken ze vloeiend samen en bereik je op hun energie de bestemming van de passagier.

Vaak denkt de persoonlijkheid, het ik, dat de reis over hém gaat en voor hém wordt afgelegd, dat hij beter zijn *eigen* doelen kan nastreven en vervullen. Hij is immers de koning en heeft het voor het zeggen! Dan wordt het ik wél ego. Deze misvatting is tamelijk algemeen en de oorzaak van veel misère en dwaaltochten. Dan is het alsof de koetsier de route bepaalt en doet alsof hij weet wat de bestemming zal zijn, wat niet zo is. Hij kan dat ook werkelijk gaan geloven en totaal vergeten dat er zoiets als een passagier in de koets zit die een missie heeft. Het ontgaat hem dat die passagier hem steeds weer op subtiele wijze aanwijzingen geeft, of soms zelfs gebruik moet maken van de kuilen in de weg om een as te breken en hem tot stilstand te dwingen en te laten herbezinnen op het af te leggen traject. Want vaak is de koetsier zo druk bezig met het mennen en in toom houden van de opgewonden paarden, dat hij maar weinig oor heeft voor deze zachte boodschappen van de ziel. Dit tref je dikwijls bij mensen aan die heel druk zijn met hun werk, maar vergeten om stil te staan en zich te bezinnen op waarmee ze bezig zijn. Waarschijnlijk vraagt het leven dan om een radicale omslag, een koerswijziging. En die kan wel eens komen in de vorm van een crisis.

Of er gebeurt dit: de koetsier, die vergeten is dat er überhaupt een passagier is, wil geen verantwoordelijkheid dragen voor de koers en laat de teugels maar vieren. Na een periode van doelloosheid nemen de paarden het over, en lijkt het leven weer uit het slop te raken en richting te krijgen. De koetsier is tevreden, er zit immers weer vaart in de zaak, hij leunt achterover en laat de paarden maar betijen. Maar paarden hebben oogkleppen en helemaal geen overzicht. Dan regeert de wet van de sterkste, en bepaalt uiteindelijk het dominante paard welke kant het hele span opgaat. Dit gebeurt bij mensen die hun hele leven op dat éne paard zetten, alles investeren in dat éne talent, en vergeten dat ze nog veel meer talenten hebben, dat het een *geheel* vormt. Vroeg of laat raakt dat paard (en de rest) oververmoeid en overspannen en moet de hele koets stoppen. Een burn-out kan het resultaat zijn.

De koetsier moet dus zorgen dat de paarden krijgen wat ze nodig hebben: voeding, water, aandacht, rust, verzorging en waardering. Talenten dienen gekoesterd te worden en gelegenheid en tijd te krijgen om tot ontplooiing te komen. Paarden waarvoor geen tijd beschikbaar is, die geen aandacht krijgen, hebben de neiging te gaan muiten, de kont tegen de krib te gooien, op een negatieve manier aandacht te vragen. Een koets met onwillige paarden kan de bestemming nooit bereiken. Door de tegenkrachten van paarden die allerlei kanten optrekken, breekt de dissels af. Of raakt de koets misschien in een ravijn.

Zuinige, voorzichtige koetsiers die hun paarden niet willen gebruiken maar sparen voor later, spannen letterlijk de paarden achter de wagen, waar ze niet tot hun recht komen en de boel vertragen. Zo'n koetsier zet maar een paar talenten in het leven in, de rest wordt uit angst niet

gebruikt. Dit lijkt op de bekende parabel van Jezus over de talenten. Een meester heeft drie dienaars. Wanneer hij op reis gaat, geeft hij elke dienaar een aantal talenten (dat was ook een munt- en gewichtseenheid in de oudheid). De eerste dienaar krijgt er vijf, hij gaat ermee aan het werk en verdubbelt dit aantal. De tweede dienaar krijgt er twee, en ook hij weet door zijn arbeid dit aantal te verdubbelen. De derde dienaar is bang voor de strengheid van zijn meester, hij begraaft het ene talent dat hij gekregen heeft. Bij terugkomst roept de meester zijn dienaren bij zich. De eerste twee krijgen complimenten en mogen de erbij verdiende talenten houden. De derde zegt: 'hier heeft u uw talent retour. Ik heb het keurig voor u bewaard.' De meester geeft hem een uitbrander, neemt deze luie dienaar ook dat ene talent af en geeft het aan de eerste die zijn kapitaal vermeerderd had. De boodschap is duidelijk: talenten zijn niet bedoeld om te worden begraven, ze groeien in het gebruik en floreren dan echt. Opvallend is ook dat er in de waardering geen onderscheid wordt gemaakt tussen de dienaar met de vijf en die met de twee talenten. Het maakt dus niet uit hoeveel of hoe groot de talenten zijn die je gekregen hebt, als je ze maar gebruikt.

Al deze voorbeelden laten zien dat het steeds aankomt op de houding van de koetsier. Is hij doof voor de ziel, is hij in slaap, afwezig, angstig en voorzichtig, overijverig aan het menen, de boel in toom aan het houden, overspannen, machteloos, vermoeid, onwetend of eigengereid? Maar zelfs al is hij totaal de weg kwijt, dan nog kan de koetsier de signalen leren verstaan. Enerzijds de wake-up-call van de morrende, muitende of lusteloze paarden. Want als de paarden onwillig zijn, is er *'something rotten'* in het koninkrijk, zoals Marcellus in *Hamlet* zegt, en moet er dus iets worden gedaan. En anderzijds zijn er de es-

sentiële aanwijzingen van de passagier, je ziel (waarover later meer).

De persoonlijkheid heeft geen andere missie dan dienstbaar te zijn aan de missie van de ziel.

Kortom: de koning is degene die de talenten aanstuurt en opdrachten geeft, ze huwelijken laat sluiten en onderlinge conflicten tussen talenten oplost, samenwerking stimuleert, ze op onderzoek uitstuurt. Hij runt gewoon een bedrijf. De koning is het bewustzijnsbrandpunt van de ziel, de deur van de ziel naar deze wereld, haar plaatsvervanger op aarde. Het bewuste 'ik' van de persoonlijkheid. Anders gezegd: de koning, dat ben jij.

Jouw ziel ontslaat jou nooit.

De paarden / de talenten

De paarden zijn de krachten waarmee de koets voortgetrokken wordt naar zijn bestemming. Als talenten manifesteren ze elk in concrete vorm een aspect van de missie. Elk paard, elk talent is uniek en heeft een eigen kwaliteit die bijdraagt aan de voortgang van het geheel. Het jonge, vurige paard levert de opstartenergie voor het geheel, zet de koets met zijn jonge kracht in beweging, waarna de andere, meer ervaren paarden het overnemen en het langer volhouden.

De talenten zijn de vensters met elk een speciale kleur, waardoorheen het licht van de ziel naar buiten straalt en zichtbaar wordt in deze wereld.

Als de koetsier naar de passagier luistert, dan kan hij de paarden goed aansturen. Paarden willen graag weten

waar ze naartoe moeten, dan zijn ze het meest dienstbaar aan het geheel en zetten ze hun energie gericht in. Paarden zijn trouw. Ze willen graag behulpzaam zijn, hun talent gebruiken en laten zien. Ze willen graag een bijdrage leveren aan de bestemming van de koets. Maar ze hebben wel leiding nodig. Als er geen leiding is, trekken ze alle kanten op, want hun energie moet ergens heen. En dan zijn het grote krachten om in toom te houden.

Wanneer je je talenten niet regeert, word je door je talenten geregeerd.

In het leven kan het er dan zo uitzien dat je een gevoel van stuurloosheid hebt, dat je van de ene bezigheid naar de andere holt, elke interesse achterna loopt, altijd tijd tekortkomt om alles te doen wat je wilt, omdat er zovéél is wat je leuk vindt. Je wordt alle kanten tegelijk opgetrokken, en hoopt maar dat de goede kant er ook bij zit. Dan laat jij je vermoedelijk door uiterlijke omstandigheden en prikkels leiden, want alles is interessant, en zal je loopbaan er waarschijnlijk een zijn van twaalf ambachten (talenten), dertien ongelukken. Je weet niet hoe je al die talenten, die om aandacht schreeuwen, tevreden en aan het werk moet houden. Het is net of je met een klein blikje voer een kenel hongerige honden in stapt die je allemaal tegelijk bespringen. Je mist richting in je leven.

Als de paarden geen leiding krijgen, gaan ze allerlei streken uithalen. Ze worden recalcitrant, dominant of koppig. Bij de talenten komt hun schaduwzijde naar boven, ze gaan vervormen. Dit kan er in een leven uitzien als dat een *leiderstalent* een controlfreak wordt, of zelfs een tiran. Dat een *schatbewaarder* op de schatkist gaat zitten en een vrek wordt. Dat een *kluizenaar* die de stilte zoekt, mensen-

schuw wordt of zelfs een misantroop. Dat een *raadsman* ongevraagd en drammerig advies gaat geven, waardoor bij de ander het loket dichtgaat. Enzovoorts.

Als jij, als koning, wel regeert, dan zijn je talenten blij en zijn ze zeer bereid jouw leiding te aanvaarden en te volgen. Dan kunnen ze bloeien en werken als één span samen. Dan is er geen strijd of concurrentie om de aandacht van de koning, dan weet elk talent dat hij precies krijgt wat hij nodig heeft om zijn taak als onderdeel van het geheel goed te vervullen. Er is geen onderlinge jaloezie en er zijn geen vervormingen. Talenten willen gezien worden in wat ze kunnen bijdragen, en willen daarvoor ook erkend worden. Een klapje op hals of flank, een suikerklontje.

Een cliënt kreeg eens het beeld van een kale vlakte vol met rondstuivende koetsen. Zijzelf zat ook op zo'n racekoets, ze kon de paarden, die maar voortdraafden en draafden, nauwelijks in toom houden. Ze wist absoluut niet waar ze heen ging, ze dacht dat de paarden dit wel wisten, juist omdat die zo hard holden, dan moesten ze toch wel ergens naar onderweg zijn? Maar ze kwam er ten slotte achter dat ze rondjes aan het rijden was, net als die andere koetsen, en dat ze alleen maar op die stoffige vlakte bleef. Ze kreeg het uiteindelijk voor elkaar om de koets te laten stoppen. Hèhè! Toen merkte ze pas hoe moe zij als koetsier was van almaar die teugels blijven vasthouden, dag en nacht. En ze zag toen zij afsteeg, dat de paarden volkomen uitgeput waren, ze konden niet meer. Ze waren dorstig en uitgehongerd. Dit beeld herkende ze uit haar eigen leven, ze zat tegen oververmoeidheid aan, maar ging maar door met haar crazy job tussen even drukke collega's. Pas door stil te staan, kon ze echt contact maken met

haar paarden. En die vertelden haar dat ze geen idee hadden wat ze moesten doen en op hol geslagen waren om hun tomeloze energie ergens op te richten. Ze beseftte dat ze van zichzelf steeds moest doorhollen, want niets doen was geen optie, dat was mislukking. Zo werd er ook door haar collega's over gedacht. Dus zweepte ze zichzelf op en pleegde ze roofofbouw op haar talenten. Na een periode van rust kreeg ze het idee om eens buiten die stoffige vlakke te gaan kijken en met haar paarden naar graziger weiden te gaan. In haar leven vertaalde dit zich doordat ze ontslag nam bij de multinational waarvoor ze werkte en een kleiner bedrijf opzocht met een andere bedrijfscultuur.

Tot slot

In de volgende hoofdstukken gaan we dieper en concreter in op alle drie de aspecten van de koets. We beginnen met de talenten, dan de koning en ten slotte de ziel. We geven nog meer achtergronden en vooral ook praktische aanwijzingen en oefeningen om meteen mee aan de slag te gaan.

Maar eerst kun je eens bekijken hoe de koets er bij jou uitziet, door middel van de volgende visualisatie-oefening.

Oefening: Visualisatie van de koets

Om een indruk te krijgen van hoe het er innerlijk met jouw koets voorstaat – hoe de koetsier luistert naar de passagier en de paarden naar de koetsier – kan onderstaande visualisatie behulpzaam zijn. Het beste werkt het om deze zelf in een rustig tempo op een geluidsdrager in te spreken en dan met gesloten ogen af te luisteren en de beelden te laten komen. Of vraag iemand anders het langzaam met veel pauzes voor je voor te lezen.* Of lees onderstaande aanwijzingen een paar maal rustig voor jezelf door en word dan stil en laat het gebeuren.

Als er beelden komen, volg die en laat je niet langer sturen door de aanwijzingen hier. Die zijn alleen een middel om het onbewuste te laten spreken, maar zijn verder van geen belang meer wanneer er eenmaal een beeldenstroom op gang is gekomen.

Tijdsduur: ongeveer een halfuur.

- Sluit je ogen en ontspan je. Haal een paar maal goed diep adem, gaap, rek je uit. Ga lekker zitten.
- Ga naar een rustige plek in je binnenwereld, een veilige plek. Verbind je daar met je innerlijke wijsheid, je kracht, je centrum.
- Stel je voor dat je in een open vlakte staat.
- In de verte komt er een stofwolk aan.
- Hij wordt groter en groter, je hoort hoefgetrappel.
- Nu het dichterbij gekomen is, ruik je het stof en zie je dat het een koets is, getrokken door een aantal paarden. De koets stopt voor je, het stof dwarrelt neer en je kunt

---

* Je kunt ook naar mijn site gaan en daar de geluidsopname beluisteren.

- de koets goed bekijken. Het is jouw koets, een koets die jou naar huis kan brengen, naar je bestemming.
- Hoe ziet de koets eruit? Is hij open of gesloten?
  - Je gaat nu naar de paarden, bekijkt ze aandachtig en maakt met elk van hen contact. Hoe voelen ze zich? Zijn ze moe, of enthousiast? Hebben ze genoeg voeding? Hoeveel zijn het er? Staan ze voor of achter de koets, ernaast of lopen ze los?
  - Kijk hoe ze op jou reageren. Hebben ze je iets te zeggen? Heb jij ze iets te vragen of te vertellen?
  - Ga nu naar de bok. Zit er iemand op? Wie zit er? Hoe ziet die persoon eruit? Ga ernaast zitten en vraag ook aan deze figuur hoe het met hem/haar gaat. Hoe is de reis tot nu toe geweest? Weet hij/zij de koers? Of is hij/zij met kracht de teugels aan het aantrekken en blijft hij/zij de paarden maar mennen? Heeft hij/zij vertrouwen in de weg? Heeft hij/zij iets nodig? Is er een boodschap voor jou? Wat zou jij tegen de koetsier willen zeggen?
  - Ga nu de koets in. Is de koets leeg? Is er een bepaalde aanwezigheid, een persoon, een energie? Hoe ziet die persoon eruit? Wat is de uitstraling van deze energie? Maak woordloos contact en vraag om een beeld van de reis, de bestemming. Waar gaat de reis heen? Is er nog een boodschap, een woord, een beeld of inzicht?
  - Is er contact van de passagier met de koetsier? Weet de koetsier nu waar hij heen moet? Zo niet, breng de boodschap van de passagier over naar de koetsier, zorg dat er contact komt.
  - Kom dan weer rustig terug in je lichaam, maak contact met de stoel waarop je zit, voel je voeten op de grond staan. Open je ogen weer.
  - Schrijf op wat je wilt onthouden van deze visualisatie.

Lees onderstaande vragen pas nadat je de visualisatie hebt gedaan.

Na de visualisatie

Ga voor jezelf na wat de beelden als metafoor voor jou en je leven kunnen betekenen. Onderstaande vragen kunnen daarbij behulpzaam zijn.

Zag je een dichte koets of een open landauer?

Wat is de gevoelswaarde van het beeld voor jou?

Was de koets in goede staat of haveloos?

Was het een gouden sierkoets met gepluimde paarden?

Of meer het type van een trekkar met werkpaarden?

Was het een postkoets, een wildwestkoets, een klassieke strijdswagen?

Hoeveel paarden zag je, en trokken ze ook allemaal de koets?

Waren enkele paarden achter de wagen gespannen; betekent dit dat je een paar talenten (tijdelijk) niet gebruikt?

Waren de paarden gemakkelijk toegankelijk, moe, tevreden?

Kon je het beeld van een specifiek paard verbinden met een bepaald talent van jou?

Wat zegt de toestand van dat paard over het gebruik dat je van dit talent maakt?

Was de koetsier een wakkere man/vrouw, of zat hij/zij te slapen?

Was hij erg bezig met het mennen, beteugelen en intomen van de paarden, of had hij ook aandacht voor de passagier?

Kun je dit verbinden met hoe jij je leven 'ment', of controleert?

Wist hij waar hij naar onderweg was, of was het reizen voor hem op zich voldoende?

Was het donker in de koets, licht, warm of koud?

Wie of wat zat er in de koets? Een klank, een kleur, een energie?

Hoe voelde de figuur in de koets aan?

Zag je daar misschien een bepaald symbool?

Is er een raam of verbinding naar de koetsier op de bok?

Is er een afspraak gemaakt tussen koetsier en passagier?

Wat heb je ontdekt over de samenwerking van de paarden, over het samengaan van jouw koetsier met de paarden, en over diens kennis over het werkelijke reisplan, en zijn contact met de passagier? Deze vragen zijn bedoeld om de beelden te verbinden met je huidige levenssituatie.